

Berg: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomson), der pleier at sidde her foran, at naar han vil efterse mine Udtalelser, vil han finde, at der for ham ikke var Anledning til den første Del af hans Foredrag, idet jeg nemlig udtrykte mig saaledes, at jeg fik et saadant Indtryk af hans Foredrag, som jeg betegnede det; jeg fandt nemlig, at der i hans Undladelse af at tage Ordet om Castenstjolds Sag, samtidig med at han fandt den anden i sin Orden, laa en Berettigelse til, at jeg havde faaet et saadant Indtryk. Naar det ærede Medlem talte om, at jeg ønsker, at den militære Straffelov skal være under Debat, er det saare langt fra. De enkelte Anhydninger af Grundene til, at saadanne Tilfælde kunne fremkomme, betyde tilvisse ikke Ønsker om at sætte den militære Straffelov under Debat. Endelig vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg tror, at han tager feil — jeg antager at kunne sige det uden at krænke Formandsstillingen — naar han tror, at jeg i en anden Stilling, jeg indtager her i Salen, har forhindret Valgbrevsudvalget fra at faae Gyldigheden af Valget af et Medlem paa Frederiksborg som Medlem af dette Thing anerkjendt (Thomson: Det har jeg ikke sagt). Hvad er det da, det ærede Medlem har talt om? (Thomson: Om at der blev negtet ham Ordet). At der blev negtet ham Ordet! Det ærede Medlem kan dog ikke bebreide Noget, der beklæder Præsidiets, at han følger Forretningsordenen og hævder det, som bestandig er blevet hævdet, men det er noget Andet; naar det er det, det ærede Medlem har sagt, tager jeg ikke det Spørgsmaal op; thi det dreier sig da om en Kjendelse, der er affagt fra Formandsstolen, det kan ikke tages paa den Maade; det maa drøftes paa anden Maade under en Forhandling om Forretningsordenen, og da skal jeg med Fornøielse tage det Spørgsmaal op med det ærede Medlem; men det ligger ikke for her i Diebliffet. Jeg haaber som Medlem her i Salen, at det ærede Valgbrevsudvalg vil opløse Thinget om, hvor Skylden ligger for, at hele Samlingen er gaaet hen, inden vi have faaet de Oplysninger tilstede, der kunne begrunde en Indstilling i denne Sag.

N. Nielsen: Den høitærede Minister udtalte, da han anden Gang havde Ordet, et Par Bemærkninger, som jeg tror, det er rigtigt at optage igjen og stille i et lidt nærmere Lys, idet de i alt Fald efter min Betragtning af den foreliggende Sag netop komme til at belyse, hvad der for mig og vistnok for Vægsfolk i Almindelighed er Nær-

nen i den Slags Spørgsmaal. Den høitærede Minister sagde nemlig, at det Meste af, hvad der er fremført imod Lieutenant Castenstjold, kunde ikke bevises. Han negtede forøvrigt ikke, at det ikke derfor godt kunde være Sandhed, men han sagde kun, at det kunde ikke bevises. Paa den anden Side indrømmede han, at det heller ikke kunde bevises, at det Vidnesbyrd, Stabssergent Nielsen havde afgivet, var feilagtigt, og derfor var Straffen for Lieutenanten bleven billig og ret og for Stabssergenten ogsaa billig og ret, og for saavidt var der Sighed. Saavidt kan jeg nok følge med. Men saa hedder det overfor Stabssergent Nielsen, at en saadan Stilprøve kunde man umulig lade gaa. Netop ved Ordet Stilprøve har Ministeren givet det dets rette Navn, idet det efter den høitærede Ministers Mening ikke er bevist, at det var Andet end en Stilprøve; men hvad blev Følgen for ham? At han blev afskediget. Overfor Lieutenanten, hvor man havde Pibsteflag og Skjældsord mod Undergivne, kunde man derimod godt lade dette gaa. Det er for mig Kjernen i denne Sag, og det kunne vi Vægsfolk ikke forstaa, at Behandlingen, som det synes, bliver førstjellig, enten man staar paa den ene eller paa den anden Side af den Kløft, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) nævnte, at der er mellem de to militære Stillinger, Officerer paa den ene Side og Underofficerer og Menige paa den anden Side. Naar den høitærede Minister i sit sidste Foredrag forsikkrede os varmt om, at der er en alvorlig Villie til at øve streng Retfærdighed og human Behandling, kan det ikke negtes, at vi have faaet Indtryk af, at denne alvorlige Villie viser sin strenge Retfærdighed — med Ordet streng understreget — mod de lavere Klasser af Militærvesenet, medens den humane Behandling viser sig opad. Andet kunne vi ikke skjønne, og derfor blive vi stadig varme, naar vi her have med den Slags Ting at gjøre. Vi kunne ikke skjønne rettere, end at det ikke er lige for Alle, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg har ikke faaet Indtryk af, at hvad den høitærede Minister har sagt, egentlig gik ud paa, at der er streng Retfærdighed og human Behandling overfor Alle, men derimod har jeg faaet det Indtryk, at den strenge Retfærdighed vises til den ene Side og den humane Behandling til den anden Side.

A. Holt: Jeg har under disse Forhandlinger idag glædet mig over, at der dog er eet Sted, hvor saadanne Folk, som sympathisere med, hvad jeg vil kalde de mindre Klasser, kunne udtale sig efter deres eget